

Can Bosch de Noia

Subirats

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: A la caseria de Can Bosch, prop del riu Anoia, a l'extrem nord del terme.

Coordenades:

Latitud: 41.42777
Longitud: 1.82036
UTM Est (X): 401434
UTM Nord (Y): 4586917

Classificació

Número de fitxa 08273 - 99
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Renaixement
Segle XVI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 57503DF0817S
Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez
Data de registre de la fitxa: dv., 10/03/2006 - 01:00

Descripció

Antic casal molt reformat, amb façana de composició simètrica, amb porta allindada, portal arquivat i balcons als dos pisos, amb reixes de ferro forjat. La pedra de tot el marc del portal sobresurt una mica de la façana, ajudant a destacar l'entrada a la masia i conferint a l'edifici un aire senyorial. Presenta la cornisa motllurada, i un semicercle coronant el frontis. Al centre de la teulada, que és a doble vessant, sobresurt una torrassa de planta quadrada, amb quatre finestres a cada cara, coberta amb una teulada a quatre aigües. Té un jardí al davant i diversos edificis agrícoles annexos.

Observacions:

La família propietària de Can Bosc d'Anoia posseeix una important biblioteca de temàtica agrària, històrica i de cultura en general, així com un notable arxiu referent a la seva família i a Subirats. A la masia es conservava un lot de monedes d'època antiga, documentades per l'equip redactor de la Carta Arqueològica de l'Alt Penedès. L'equip redactor d'aquest inventari no ha tingut accés a aquests elements.

Història

Aquesta masia és possiblement anterior al segle XVI. Al segle XIV s'anomenava Mas Corbins i pertanyia a la capella de Santa Maria de Vilarnau, situada en un meandre de l'Anoia, més avall de la confluència amb la riera de Lavernó. El 3 de juny de 1524 el procurador de l'abadessa del monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona, Brígida Sapila (1521-1538) fa un establiment a precari a favor de Llorenç Bosc, pagès de Sant Pere de Subirats, dels masos Suriol del Camp i mas Corbins, situats a la mateixa parròquia, que afrontaven a llevant amb el torrent d'en Gombau, i part amb el riu Anoia; a ponent amb l'Anoia i el torrent d'en Roca, i al nord amb l'honor de Guardiola mitjançant el camí ral i part en l'honor d'en Llorenç Bosc, que seguia estant en alou de Santa Maria de Vilarnau. Aquest establiment fou perpetu, amb cens de quatre quarteres de blat a pagar cada any el primer d'agost, segons mesura barcelonina.

D'aquest document es dedueix que l'actual masia de Can Bosc s'ubica al lloc on hi va haver un dels masos esmentats, però és impossible precisar quin d'ells, tot i que per les afrontacions sembla que estaven l'un tocant a l'altre.

Existeix una fitxa a la Carta Arqueològica de l'Alt Penedès associada a la masia de Can Bosch de Noia, pel fet que antigament es conservava en aquest edifici un lot de monedes d'època antiga, que es creia aparegudes al subsòl de la masia., fet que convertiria Can Bosch de Noia en un jaciment amb troballes "in situ". No obstant, el novembre de l'any 1990, l'equip d'arqueòlegs redactors de la Carta Arqueològica van rectificar l'error: en una entrevista amb el Sr. Ramon Bosch de Noia, l'aleshores propietari de la masia, va aclarir que les monedes foren trobades pel seu pare anys enrere, i guardades a la casa sense anotar la seva procedència, que és totalment desconeguda.. Anys més tard, en fer-se unes obres a l'interior de la casa, van aparèixer les monedes, quan ja ningú les recordava. De les tres monedes que formaven el lot, tan sols dues foren descrites i publicades pel Sr. Pere Giró, cedint-les posteriorment al rector de Subirats, dipositari actual. Les dues monedes documentades són un semis iber de Kesse (l'actual Tarragona), datats en un ample període que abraça des del segle III aC. fins a la primera meitat del segle I aC. La segona moneda seria d'època romana, atribuïda a l'emperadriu Faustina, esposa d'Antoni Pius (mitjans del segle II dC.). A la Carta Arqueològica s'observa que el fet que les dues monedes siguin d'èpoques tan distants fa suposar que podrien ser de procedència distinta.

Bibliografia

FORNS SANTACANA, Maria; FORNS SANTACANA, Lluís (1975): "Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia". Tipografia Emporium. Barcelona.

LLORAC I SANTÍS, Salvador (1988): "Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès". Ed. Ajuntament de Subirats, pp. 237-238.

RIBÉ, G.; CEBRIÀ, A. i SENABRE, M.R. (1990): "Carta Arqueològica de l'Alt Penedès." Vilafranca del Penedès.

ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986): "Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Vol 2, Alt Penedès." Barcelona, p.184.

